

5 Beschrijving van de regeling

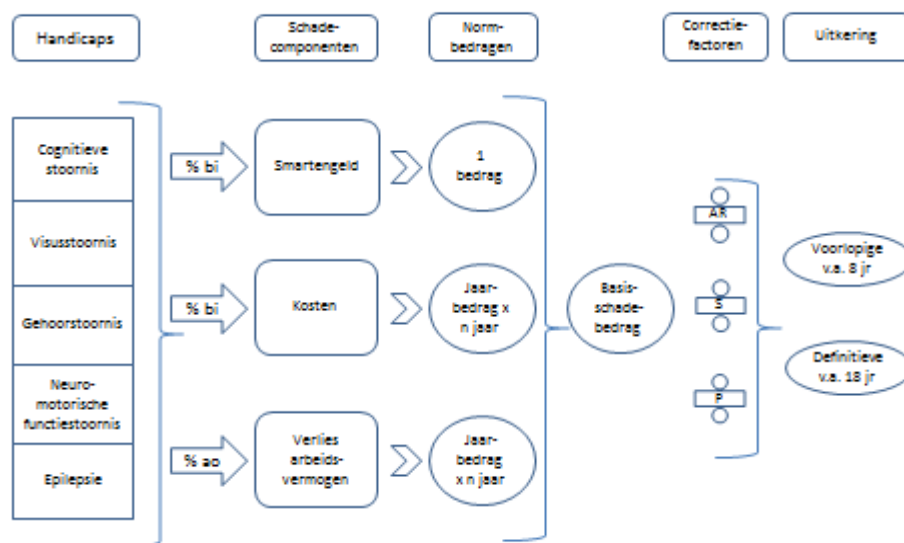
5.1 Algemeen

Vanwege de grote variëteit in handicaps, de lange looptijd van de schade en de grote verschillen in leeftijd waarop uitkeringen zullen worden aangevraagd, moeten vele situaties worden beschreven. Dat bemoeilijkt het lezen van de regeling. Om dit probleem zoveel mogelijk te verlichten, wordt in dit hoofdstuk eerst het systeem van de regeling in hoofdlijnen weergegeven, zowel schematisch als in tekst, waarna de regeling volledig wordt uitgeschreven.

In Bijlage 4 van dit rapport zijn voorbeelden van handicaps beschreven die kunnen dienen als toelichting op de totstandkoming van de uitkering in de beoordelingsprocedure van een aanvraag. De voorbeelden zijn voorzien van de daarbij behorende gegevens uit de uitkeringsregeling onder verwijzing naar de vindplaatsen in de Vaststellingsovereenkomst, waarin de uitkeringsregeling is vastgelegd. In deze voorbeelden wordt ook de berekening van een uitkering weergegeven.

5.2 Het systeem in hoofdlijnen

5.2.1 Schematische weergave

Afb 3

5.2.2 Samenvatting van het systeem

De handicaps worden uitgedrukt in percentages blijvende invaliditeit en arbeidsongeschiktheid, die worden vermenigvuldigd met de normbedragen van de schadecomponenten smartengeld en

kosten (b.i.), respectievelijk verlies van arbeidsvermogen (a.o.). Het totaal van de uitkomsten van deze berekening is het basisschadebedrag. Het basisschadebedrag wordt ten behoeve van de uitkering gecorrigeerd door het Attributieve Risico (AR), de schikkingsfactor (S) en de prudentiefactor (P).

De uitkering kan op twee leeftijden worden berekend en uitbetaald: de voorlopige uitkering vanaf 8 jaar tot 18 jaar, de definitieve uitkering vanaf 18 jaar.

5.2.3 Vereenvoudigde beschrijving van de karakteristieken

Koppeling van de handicaps aan de schadecomponenten.

1. De schadecomponenten zijn smartengeld, kosten en verlies van arbeidsvermogen.
2. De handicaps worden gekoppeld aan het smartengeld en de kosten met behulp van het % blijvende invaliditeit (% b.i.)
3. De koppeling aan het verlies van arbeidsvermogen geschiedt aan de hand van het % arbeidsongeschiktheid (% a.o.).
4. Het % b.i. wordt bepaald aan de hand van het medisch dossier en een speciaal daarvoor ontworpen richtlijn, de AMA Guidelines, vanaf 8 jaar.
5. Het % a.o. wordt in principe overgenomen van de Wajong-keuring door het UWV, vanaf 18 jaar.

5.2.4 Bijzonderheden normbedragen

1. Voor de schadecomponenten zijn normbedragen bepaald. De normbedragen worden na 2013 in principe verhoogd met 2,5% per jaar.
2. T.a.v. het smartengeld:
 - de uitspraken in de Smartengeldgids van de ANWB (geïndexeerd tot 2014) zijn vertaald in € 1.000,-- per % b.i. en vanaf 80% vastgelegd in tabel 2 (Bijlage 5).
 - normbedragen gelden voor de gehele looptijd van de schade: deze schadecomponent is in één bedrag (een z.g. lump sum) vastgesteld.
3. T.a.v. de kosten:
 - deze schadecomponent bestaat uit normbedragen per jaar die zijn weergegeven in de tabel 3 in Bijlage 6.
 - deze schadecomponent wordt samengesteld door het aantal jaren van de looptijd van de schade te vermenigvuldigen met de normbedragen in tabel 3.
 - de normbedragen zijn bepaald aan de hand van de gemiddelde maandlasten uit het rapport 'Meerkosten in kaart', een onderzoek naar de financiële positie van chronisch zieken en gehandicapten dat in 2007 in opdracht van de Chronisch zieken en Gehandicapten Raad is uitgevoerd, en van de letselschadepraktijk van aansprakelijkheidsclaims.

- de looptijd van de schade is vanaf de geboorte tot 70 jaar.
 - de toekomstschade wordt gekapitaliseerd met een rekenrente van 2,5% per jaar en er wordt rekening gehouden met de sterftkans; door middel van deze factoren wordt de looptijd van de schade herberekend (i.c. verkort). Het resultaat daarvan staat in de tabellen 4 en 5 in Bijlage 7.
4. T.a.v. verlies van arbeidsvermogen:
- deze schadecomponent wordt gevormd door het normbedrag per jaar (€ 13.000,-), dat bestaat uit het verschil tussen de nettobedragen van het modale inkomen en de Wajonguitkering van 2013, te vermenigvuldigen met de looptijd van de schade.
 - de looptijd van de schade is vanaf 18 tot 67 jaar.
 - de toekomstschade wordt op dezelfde wijze herberekend als die voor de kosten.

5.2.5 Bijzonderheden basisschadebedrag

1. Het basisschadebedrag wordt uit de schadecomponenten samengesteld in twee versies, te weten een voorlopig en een definitief.
2. Het voorlopige basisschadebedrag bestaat uit smartengeld en kosten, betreft schade vanaf de geboorte tot 18 jaar en wordt berekend vanaf 8 jaar.
3. Het definitieve basisschadebedrag bestaand uit smartengeld, kosten en (als dat van toepassing is) verlies van arbeidsvermogen, betreft de schade vanaf 18 jaar tot einde looptijd.

5.2.6 Bijzonderheden correctiefactoren

1. De correctiefactoren dienen om het basisschadebedrag om te zetten in de uitkeringen.
2. De correctiefactoren zijn:
 - het attributieve risico van de handicap(s) in tabel 1 van Bijlage 3, vermenigvuldigd met het AR van de vroeggeboorte (67%)
 - de schikkingsfactor die gelijk is aan die van de uitkeringsregeling van 2005, t.w. 125 / 410
 - de prudentiefactor van 80 / 100
3. De omzetting gebeurt door vermenigvuldiging van het basisschadebedrag met de correctiefactoren.

5.2.7 Bijzonderheden uitkering

Net als het basisschadebedrag kent de uitkering twee versies:

- de voorlopige uitkering is gelijk aan het voorlopige basisschadebedrag vermenigvuldigd met de correctiefactoren; de voorlopige uitkering kan worden aangevraagd zodra de handicap door een arts is vastgesteld of daarna na het van kracht worden van de regeling.

- de definitieve uitkering is gelijk aan het definitieve basisschadebedrag vermenigvuldigd met de correctiefactoren; de definitieve uitkering moet worden aangevraagd binnen twee jaren na het bereiken van de leeftijd van 18 jaar of daarna binnen twee jaren na het van kracht worden van de regeling.

5.2.8 Bijzonderheden uitbetaling

1. De uitbetaling van de uitkeringen gebeurt zo snel mogelijk na de berekening van de voorlopige uitkering en/of de definitieve uitkering. De berekening van de voorlopige uitkering is pas mogelijk op de leeftijd van 8 jaar van de aanvrager.
2. Bij overlijden tussen het indienen van een aanvraag en de toekenning van de uitkering, wordt de uitkering verminderd met het bedrag dat is bedoeld voor de looptijd van de schade na het overlijden.
3. Bij overlijden vóór 18 jaar hoeft een eventuele voorlopige uitkering niet te worden terugbetaald, evenmin als een definitieve uitkering bij overlijden na de 18e verjaardag.

5.3 Het systeem van de uitkeringsregeling volledig uitgeschreven

Net als in de regeling van 2005 wordt een basisschadebedrag samengesteld uit de schadecomponenten smartengeld, kosten en verlies van arbeidsvermogen. Daarvoor zijn normbedragen ontleend aan de Nederlandse praktijk van personenschaderegeling wegens aansprakelijkheidsclaims.

Het basisschadebedrag wordt voor de uitkering gecorrigeerd door middel van het Attributieve Risico (AR), de schikkingsfactor en de prudentiefactor; onder “Berekening van de uitkering” wordt de werking van deze correctiefactoren beschreven.

Hierna worden de volgende onderwerpen behandeld.

1. De sleutels waarmee de handicaps worden gekoppeld aan de schadecomponenten.
2. Het basisschadebedrag en de normbedragen van de schadecomponenten.
3. De berekening van de uitkering.
4. Aanvragen en beoordelen van een uitkering.
5. De uitbetaling van de uitkering.

5.3.1 De sleutels waarmee de handicaps worden gekoppeld aan de schadecomponenten.

Om het basisschadebedrag te kunnen berekenen worden de schadecomponenten met behulp van een schaalverdeling aan de individuele handicaps gekoppeld. Bij de koppeling worden twee sleutels toegepast, te weten het percentage blijvende invaliditeit en het percentage arbeidsongeschiktheid.

Sleutel 1: percentage blijvende invaliditeit conform de AMA Guidelines

Voor smartengeld en kosten wordt als sleutel het percentage blijvende invaliditeit (% b.i.) gebruikt dat aan de hand van de bestaande schriftelijke medische informatie van de betrokkene wordt vastgesteld op basis van een in Hoofdstuk 3 beschreven handicap of een combinatie van meer dan één handicap. Daarvoor wordt de methode van de AMA Guidelines for the Evaluation of Permanent Impairment toegepast. Dit is een methode die door de American Medical Association is ontworpen en die periodiek aan de hand van de desbetreffende medische standaard wordt aangepast. In Nederland wordt deze methode voor de personenschaderegeling toegepast, thans in de 6e (in Nederland algemeen geaccepteerde) versie.

In de AMA Guidelines is een combinatietabel opgenomen waarmee ook voor een vroeggeborene met twee of meer handicaps één percentage b.i. kan worden bepaald. Om te voorkomen dat het percentage b.i. hoger wordt dan 100, is het percentage voor de combinatie volgens de AMA Guidelines vaak lager dan de optelsom van de percentages van de samenstellende handicaps.

Voor cognitieve stoornissen wordt als norm aangehouden dat een IQ van 85 of hoger niet gezien wordt als een handicap; een beneden-gemiddeld IQ van 85 t/m 99 wordt aangemerkt als een normaalvariant.

De b.i. van vroeggeborenen met een cognitieve stoornis (volgens de definitie in paragraaf 3.3.3) wordt bepaald aan de hand van de ondersteuningsbehoefte die blijkt uit het ontwikkelingsdossier dat is samengesteld door een neuropsycholoog of een andere gekwalificeerde psycholoog die ervaring heeft met cerebraal/neurologisch aangedane patiëntjes.

De ondersteuningsbehoefte wordt uitgedrukt in een percentage b.i. aan de hand van de klasse-indeling in de AMA Guidelines.

Tot de 18 jarige leeftijd is de ondersteuningsbehoefte in het algemeen nog in ontwikkeling. Is de ondersteuningsbehoefte daardoor niet bruikbaar voor de klasse-indeling, dan wordt aangenomen dat indien bij de meting van het IQ een waarde wordt aangetroffen lager dan 85, het percentage b.i. gelijk is aan het aantal punten dat ligt tussen de gemeten waarde en 85.

De b.i. wordt op twee momenten vastgesteld. Ten behoeve van het voorlopige basisschadebedrag wordt de b.i. gemeten vanaf een leeftijd van 8 jaar. Voor het definitieve schadebedrag wordt op een leeftijd vanaf 18 jaar een laatste meting gedaan.

Sleutel 2: percentage arbeidsongeschiktheid conform de uitkering van de Wajongregeling

Verlies van arbeidsvermogen wordt toegekend, indien de aanvrager op het moment van de aanvraag van een uitkering uit het DES Fonds recht heeft op een Wajonguitkering.

De mate van het verlies van arbeidsvermogen wordt uitgedrukt in het percentage arbeidsongeschiktheid dat blijkt uit de laatst gegeven beslissing van het Uitvoeringsorgaan Werkgelegenheids Voorzieningen (UWV) op een aanvraag voor een Wajonguitkering of AAW uitkering, respectievelijk op een herkeuring. Het percentage arbeidsongeschiktheid in het dossier van het UWV wordt gecorrigeerd voor de bijdrage aan de arbeidsongeschiktheid van een andere oorzaak dan de in Hoofdstuk 3.3 beschreven handicaps. Het percentage arbeidsongeschiktheid wordt éénmaal vastgesteld.

De Wajong is een wettelijke regeling van sociale verzekering die in beginsel voor iedere vroeggeborene toegankelijk is en uit hoofde waarvan een uitkering kan worden toegekend vanaf de leeftijd van 18 jaar. Vóór het bestaan van de Wajong hadden vroeggeborenen toegang tot de AAW. Indien de Wajong in de toekomst wordt vervangen door een soortgelijke regeling, worden de relevante bepalingen uit die regeling toegepast.

Correctie van de sleutels wegens vreemde oorzaak

Indien na de geboorte van de aanvrager door ziekte of ongeval een zogenoemde vreemde oorzaak optreedt, d.w.z. een oorzaak die niet in oorzakelijk verband staat met de vroeggeboorte, wordt de invloed van de andere oorzaak op het percentage blijvende invaliditeit respectievelijk arbeidsongeschiktheid weggedacht.

Vaststelling en correctie van de blijvende invaliditeit en arbeidsongeschiktheid

De blijvende invaliditeit en arbeidsongeschiktheid worden vastgesteld door twee gekwalificeerde deskundigen, te weten artsen die ervaring hebben met de toepassing van de AMA Guidelines, respectievelijk arbeidsdeskundigen die vertrouwd zijn met de beoordelingsmethode van het UWV. De deskundigen worden door het DES Centrum en het DES Fonds benoemd.

5.3.2 Het basisschadebedrag en de normbedragen van de schadecomponenten

Basisschadebedrag

Voor de bepaling van het basisschadebedrag gelden de normbedragen van de schadecomponenten die verderop in deze paragraaf worden gespecificeerd, als uitgangspunt.

Het basisschadebedrag wordt in een lump sum vastgesteld. In verband daarmee is op de schadecomponenten het volgende van toepassing.

1. In de normbedragen die in dit rapport zijn vermeld is de prijs- en loonontwikkeling tot en met 2013 verdisconteerd;
2. Voor de schadecomponenten die worden berekend op aanvragen die na 2013 worden ingediend, worden de normbedragen verhoogd met 2,5% voor elke periode van 12 maanden die na 2013 tot het moment van de berekening is verstreken, of met een lager percentage indien de beleggingsopbrengsten van het vermogen van het DES Fonds minder zijn dan 2,5%.
3. De normbedragen voor kosten en verlies van arbeidsvermogen betreffen de schade die in een periode van één jaar wordt geleden. De periodieke normbedragen worden vermenigvuldigd met looptijden die voor kosten en verlies van arbeidsvermogen verschillend zijn en verderop in dit hoofdstuk worden gespecificeerd.
Voor schade die na de vaststelling van het basisschadebedrag wordt geleden, wordt in het totaalbedrag van de periodieke normbedragen het gemiddelde van het overlijdensrisico van de vroeggeborenen verwerkt, waarvoor de gemiddelde sterftekansen van de Nederlandse mannen en vrouwen tussen 2005 en 2010 wordt aangehouden. Tevens wordt het totaalbedrag gekapitaliseerd met een rekenrente van 2,5% per jaar.

Deze correctiefactoren worden verrekend in de looptijd van de toekomstige schade door

middel van annuïteitenformules die bij toepassing resulteren in een verkorting van de looptijden (zie verder onder 'kostennorm' en 'inkomensnorm' in dit hoofdstuk).

4. De schade betreffende smartengeld die vóór en na het indienen van een aanvraag voor een uitkering is respectievelijk wordt geleden, is in het normbedrag voor smartengeld begrepen; dit normbedrag geldt derhalve voor de gehele looptijd van de schade.

Het basisschadebedrag kent twee versies die op afzonderlijke momenten worden berekend. Bij een aanvraag van een betrokkene die jonger is dan 18 jaar wordt een voorlopig basisschadebedrag bepaald dat is samengesteld uit de schadecomponenten smartengeld en kosten, waarin is begrepen de schade die vanaf de geboorte tot het bereiken van de 18 jarige leeftijd is respectievelijk wordt geleden.

Het voorlopige basisschadebedrag kan worden berekend vanaf het moment waarop voor het eerst het percentage blijvende invaliditeit kan worden vastgesteld; daarvoor wordt voor alle handicaps de leeftijd van 8 jaar aangehouden.

Het definitieve basisschadebedrag geldt voor alle betrokkenen bij het bereiken van de leeftijd van 18 jaar en voor degenen die ouder zijn dan 18 jaar op het moment waarop voor het eerst een aanvraag wordt ingediend. Dit laatste is het geval indien de vroeggeborene 18 jaar is of ouder op het moment van het van kracht worden van de uitkeringsregeling.

Het definitieve basisschadebedrag betreft het totaal van de schadecomponenten smartengeld, kosten en indien van toepassing verlies van arbeidsvermogen, voor de schade die wordt geleden vanaf de leeftijd van 18 jaar, vermeerderd met de schade die daarvóór is geleden indien geen voorlopig basisschadebedrag is berekend (voor de aanvrager ouder dan 18 jaar).

Smartengeldnorm

Leidraad voor de berekening van de schadecomponent smartengeld zijn met name de rechterlijke uitspraken in aansprakelijkheidsclaims die zijn gepubliceerd in de Smartengeldgids van de ANWB per 2013, aangevuld met de inzichten van personenschadedeskundigen inzake specifieke aspecten van handicaps die in de gids ontbreken. Tot 80% b.i. wordt aan elk procent b.i. € 1.000,-- toegekend. Vanaf 80% b.i. geldt tabel 2 in Bijlage 5.

Bijzonderheden smartengeldnorm

- Het smartengeld voor cognitieve stoornissen loopt van € 1.000,-- tot € 50.000,--, hetgeen globaal overeenkomt met de waarnemingen in de Nederlandse personenschadepraktijk.
- Aangezien zoals eerder is gesteld in het smartengeld de schade is begrepen van zowel vóór als na het moment waarop een aanvraag voor een uitkering wordt ingediend, moet het bedrag worden verdeeld tussen het voorlopige basisschadebedrag en één van de twee versies van het definitieve basisschadebedrag.

Indien het smartengeld wordt berekend in een voorlopig basisschadebedrag, wordt het dan geldende bedrag vermenigvuldigd met 18/80 om de schade te bepalen die tot de leeftijd van 18 jaar wordt geleden.

Indien het smartengeld wordt berekend voor een definitief basisschadebedrag dat als vervolg op een voorlopig basisschadebedrag wordt vastgesteld, wordt het dan geldende bedrag vermenigvuldigd met 62/80 om de schade die vanaf 18 jarige leeftijd wordt geleden te bepalen. Indien het smartengeld voor het eerst wordt berekend op een leeftijd later dan 18 jaar (voor een definitieve uitkering ten behoeve van een aanvrager ouder dan 18 jaar), geldt het normbedrag voor de gehele looptijd van de schade en wordt het dan geldende bedrag dientengevolge niet gedeeld.

N.B.: In de formules 18/80 en 62/80 staat 80 voor de gemiddelde levensverwachting van de Nederlandse bevolking.

Het "dan geldende bedrag" is het normbedrag van 2013, vermeerderd met 2,5% voor elke periode van 12 maanden die op het moment van de berekening van het basisschadebedrag na 2013 zal zijn verstreken. De vermeerdering van het normbedrag kan lager zijn dan 2,5% indien de beleggingsopbrengsten van het DES Fonds minder zijn dan 2,5%.

Kostennorm

Voor de kostenvergoeding is uitgegaan van het rapport "Meerkosten in Kaart" van de CG-Raad (Chronisch zieken en Gehandicapten Raad). Dit rapport bevat de gemiddelde maandkosten die chronisch zieken en gehandicapten zelf moeten opbrengen. De bedragen van dat rapport zijn verhoogd met 2,5% per periode van 12 maanden ter compensatie van de prijsontwikkeling vanaf 2007.

De gemiddelde kosten van het rapport van de CG-Raad zijn, weergegeven in jaarbedragen, in tabel 3 in Bijlage 6 lineair verdeeld naar de percentages b.i., beginnend bij € 70,-- per jaar voor 1% b.i. en eindigend bij € 5.460,-- per jaar voor 100% b.i.

De kosten worden vergoed die zijn respectievelijk worden gemaakt tot een leeftijd van 18 jaar indien een voorlopige uitkering wordt aangevraagd en tot een leeftijd van 70 jaar, zijnde de gemiddelde eindleeftijd die in de personenschadepraktijk wordt aangehouden, in geval van een definitieve uitkering.

Bij een aanvraag voor een voorlopige uitkering wordt het dan geldende normbedrag vermenigvuldigd met de looptijd in jaren vanaf de geboorte van de aanvrager tot het bereiken van de leeftijd van 18 jaar. Voorafgaande aan deze berekening wordt de looptijd van de toekomstige schade, die begint bij de ontvangst van de aanvraag, gecorrigeerd door middel van de annuïteitenformule a. conform de methode die is beschreven in Bijlage 7 en daar is uitgewerkt in tabel 4.

Bij een aanvraag van een definitieve uitkering als vervolg op een toegekende voorlopige uitkering, wordt het dan geldende normbedrag vermenigvuldigd met de looptijd in jaren tussen het bereiken van de leeftijd van 18 jaar en van de leeftijd van 70 jaar. Voorafgaande aan deze berekening wordt de looptijd van de toekomstige schade, die begint bij de ontvangst van de aanvraag, gecorrigeerd door middel van de annuïteitenformule b. conform de methode die is beschreven in Bijlage 7 en daar is uitgewerkt in tabel 5.

Indien op een leeftijd ouder dan 18 jaar voor het eerst een uitkering wordt aangevraagd, wordt het bedrag dat hierboven ten behoeve van een definitieve uitkering is berekend, vermeerderd met het dan geldende normbedrag vermenigvuldigd met 18, zijnde de looptijd in jaren vanaf de geboorte van de aanvrager tot het moment waarop de leeftijd van 18 jaar was bereikt. De looptijd van deze schade, die in het verleden is geleden, wordt niet gecorrigeerd.

N.B.: "het dan geldende normbedrag" is het jaarbedrag in tabel 3 in Bijlage 6 dat staat achter het percentage blijvende invaliditeit dat van toepassing is op de handicap(s) van de aanvrager, vermeerderd met 2,5% voor elke periode van 12 maanden die op het moment van de berekening van de uitkering sinds 2014 is verstreken. De vermeerdering kan lager zijn dan 2,5% indien de beleggingsopbrengsten van het DES Fonds minder zijn dan 2,5%.

Inkomensnorm

Het normbedrag voor verlies van arbeidsvermogen is € 13.000,-- per jaar, dat is verkregen door op het modale jaarinkomen in 2013 het bedrag dat geldt voor 100% arbeidsongeschiktheid in de Wajongregeling in 2013, in mindering te brengen. Op zowel het jaarinkomen als de Wajonguitkering zijn de gebruikelijke inhoudingen toegepast. Het normbedrag wordt vermenigvuldigd met het percentage arbeidsongeschiktheid van de aanvrager dat blijkt uit de laatst gegeven beslissing van het UWV op een aanvraag voor een Wajonguitkering of AAW uitkering, respectievelijk op een herkeuring, een en ander voor zover de door het UWV geconstateerde mate van verlies van arbeidsvermogen is te wijten aan de handicaps die in Hoofdstuk 3 van dit rapport zijn beschreven en na mogelijke correctie voor een vreemde oorzaak. Indien de Wajong in de toekomst wordt vervangen door een soortgelijke regeling, wordt de relevante informatie uit deze regeling op overeenkomstige wijze hier toegepast.

Het aldus berekende jaarbedrag voor het verlies van arbeidsvermogen wordt vergoed voor de looptijd vanaf de leeftijd van 18 jaar tot de eindleeftijd van deze schadecomponent, zijnde 67 jaar, waarbij de looptijd van de toekomstige schade, die begint bij de ontvangst van de aanvraag, wordt gecorrigeerd door middel van de annuïteitenformule c. conform de methode die is beschreven in Bijlage 7, en daar is uitgewerkt in tabel 6.

Voor de berekening van het verlies van arbeidsvermogen na 2013 wordt het normbedrag verhoogd met 2,5% voor elke periode van 12 maanden die op het moment van deze berekening vanaf 2014 is verstreken, of met een lager percentage indien de beleggingsopbrengsten van het vermogen van het DES Fonds minder zijn dan 2,5%.

5.3.3 Berekening van de uitkering

Voor de uitkering op een individuele aanvraag wordt evenals in de regeling van 2005 het basisschadebedrag gecorrigeerd door dit te vermenigvuldigen met de volgende factoren.

AR-factor

Met het attributieve risico (AR) wordt de kans verrekend dat een andere oorzaak in het geding is dan de DES-blootstelling voor de vroeggeboorte respectievelijk de vroeggeboorte voor de handicaps. Zie voor de beschrijving van het AR Hoofdstuk 4.

Aangezien de causale relatie tussen de handicaps en de DES-blootstelling (zie daarover het begin van Hoofdstuk 2) getrap is, dient het AR van de vroeggeboorte, zijnde de aandoening van de DES-dochter, te worden vermenigvuldigd met het AR van de handicap(s) van de aanvrager.

Schikkingsfactor

Voorts heeft aanleiding voor correctie gegeven de omstandigheid dat noch in het algemeen noch voor ieder individueel geval vaststaat dat er juridische aansprakelijkheid bestaat voor de schade uit de vroeggeboorte, ook niet indien het in hoge mate waarschijnlijk is dat de vroeggeboorte het gevolg is van blootstelling aan DES tijdens zwangerschap. Dat het op de markt brengen van DES destijds onrechtmatig was, is niet in rechte vastgesteld.

Ook staat het juridisch vereiste causaal verband tussen de blootstelling aan DES en de geleden en/of te lijden schade niet vast. Bovendien wordt geen bewijs van de omvang van de geleden of te lijden schade verlangd.

De hier beschreven schikkingsfactor, zijnde 125/410, is ontleend aan de regeling van 2005.

Prudentiefactor

Wegens de onzekerheid van de schatting van het totaalbedrag dat nodig is voor de financiering van de uitkeringsregeling van vroeggeboortehandicaps (zie daarover Hoofdstuk 7) wordt een prudentiefactor van 80/100 toegepast. Het Bestuur van het DES Fonds kan besluiten om een aanvullende uitkering toe te kennen ter compensatie van de toegepaste prudentiefactor, indien het totaalbedrag aan uitkeringen lager blijkt te zijn dan het geschatte bedrag.

Omdat de uitkeringen zijn vastgesteld in een minnelijke regeling op basis van weging van alle bovenstaande bijzonderheden, dient de redelijkheid ervan niet louter te worden gewaardeerd vanuit het perspectief van de geleden en/of nog te lijden schade. De uitkeringen zijn niet afgestemd op een volledige vergoeding van alle schade die door de (indirecte) DES-relatie is geleden of zal worden geleden.

5.3.4 Aanvragen en beoordelen van een uitkering

Een aanvraag voor een eerste (voorlopige) uitkering kan bij het DES Fonds worden ingediend, zodra door een arts een in hoofdstuk 3 beschreven handicap in verband met vroeggeboorte is vastgesteld. Het is van groot belang dat het DES Fonds zo snel mogelijk op de hoogte is van de aanvragen om daarmee de schattingen van de toekomstige verplichtingen die uit de uitkeringsregeling voortvloeien te kunnen toetsen aan de aanvragen en daarmee de toereikendheid van het vermogen van het DES Fonds te kunnen volgen.

De aanvraag voor een vervolguitkering (de definitieve uitkering) dient te zijn ingediend en door het DES Fonds ontvangen vóór het bereiken van de leeftijd van 20 jaar.

Indien de handicap is vastgesteld voorafgaande aan het van kracht worden van de uitkeringsregeling, of indien de aanvrager bij het van kracht worden van de uitkeringsregeling ouder is dan 18 jaar, wordt in afwijking van bovenstaande ook een aanvraag die binnen twee jaren na de datum van het van kracht worden van de regeling is ontvangen, als rechtsgeldig ontvangen in behandeling genomen.

Een aanvraag voor een voorlopige uitkering wordt pas volledig beoordeeld op een leeftijd vanaf 8 jaar. Dat is de leeftijd waarop voor alle vroeggeboortehandicaps voor het eerst het percentage blijvende invaliditeit kan worden vastgesteld.

Een uitkering kan uitsluitend worden aangevraagd door middel van een formulier dat door het DES-Fonds wordt verstrekt en dat volledig ingevuld aan het DES Fonds dient te worden gezonden. Bij toezending van het aanvraagformulier aan de aanvrager zal worden vermeld op welke wijze de bewijsmiddelen die in Hoofdstuk 6 zijn beschreven, dienen te worden overgelegd en op welke wijze de aanvraagprocedure zal verlopen.

De uitkomst van de beoordeling wordt aan de aanvrager meegedeeld, indien redelijkerwijs mogelijk, binnen 4 maanden nadat alle gegevens die nodig zijn voor de beoordeling door het DES Fonds zijn ontvangen.

Zodra dat mogelijk is, wordt aan de aanvrager meegedeeld op welke termijn de beoordeling kan worden voltooid.

5.3.5 Uitbetaling van een uitkering

In het geval dat een voorlopige uitkering is aangevraagd voor schade die tot de leeftijd van 18 jaar wordt geleden, wordt het bedrag van de uitkering bij wege van voorschot op een definitieve uitkering betaalbaar gesteld.

Bij overlijden tussen het indienen van de aanvraag en de uitbetaling van de voorlopige uitkering, wordt de uitkering niet ten volle uitbetaald, maar in de verhouding van de leeftijd die op het moment van overlijden is bereikt tot de tijd die resteert tot de leeftijd van 18 jaar zou zijn bereikt.

De definitieve uitkering wordt uitbetaald op een eerste aanvraag indien geen voorlopige uitkering kon worden aangevraagd, dan wel op een vervolgaanvraag nadat een voorlopige uitkering is toegekend.

Bij overlijden tussen het moment van het indienen van de aanvraag en van de uitbetaling van een definitieve uitkering, wordt de uitkering niet ten volle uitbetaald maar in de verhouding van de tijd die op het moment van overlijden is verstreken na het bereiken van de 18 jarige leeftijd, respectievelijk vanaf de geboorte ingeval van een eerste aanvraag, tot de tijd die resteert tot de leeftijd van 67 jaar zou zijn bereikt.